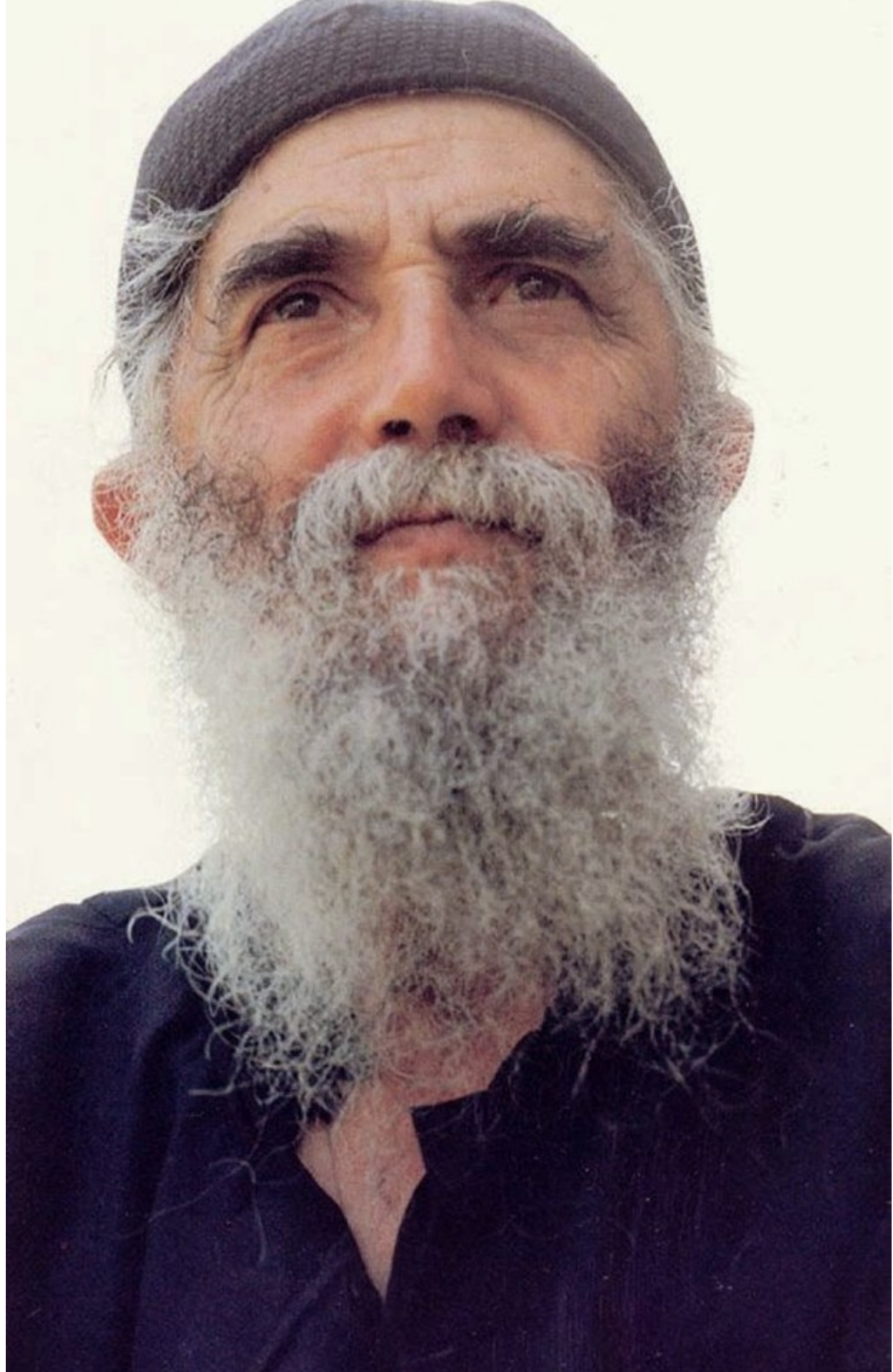

Κατ'

εμέ η αγάπη είναι τριών ειδών:

η σαρκική αγάπη, η οποία είναι γεμάτη πνευματικά μικρόβια,

η κοσμική αγάπη, η οποία είναι φαινομενική, τυπική, υποκριτική, δίχως βάθος,

η πνευματική αγάπη, η οποία είναι η αληθινή, η αγνή, η ακριβή αγάπη. Αυτή η αγάπη είναι αθάνατη μένει «εις αιώνας αιώνων».

- Πώς θα καταλάβω, Γέροντα, αν έχω αληθινή αγάπη;

- Για να το καταλάβης, να εξετάσης αν αγαπάς όλους τους ανθρώπους εξίσου κι αν όλους τους ανθρώπους τους θεωρείς καλύτερους από σένα.

- Γέροντα, έχει ψυχρανθή η αγάπη μου για τον Θεό και για τον πλησίον.

- Σπείρε την λίγη αγάπη που σου έμεινε, για να φυτρώση αγάπη, να μεγαλώση, να καρπίση και να θερίσης αγάπη. Μετά θα σπείρης την περισσότερη αγάπη που θα θερίσης, και σιγά-σιγά θα γεμίση το αμπάρι σου και δεν θα έχης πού να την βάλης, γιατί, όσο σπέρνεις αγάπη, τόσο πιο πολύ αυξάνει. Ας πούμε, ένας γεωργός έχει ένα σακκουλάκι σπόρο και τον σπέρνει. Μετά μαζεύει τον καρπό και γεμίζει μία μεγάλη σακκούλα. Αν σπείρη ύστερα τον καρπό που έχει στην σακκούλα, θα γεμίση ένα σακκί. Και όταν μαζέψη πολύ σπόρο και τον σπείρη, θα γεμίση ένα αμπάρι. Ενώ, αν κρατήση τον σπόρο στο σακκουλάκι και δεν τον σπείρη, ο σπόρος θα σκουληκιάση. Πρέπει να πετάξη τον σπόρο στην γη, για να φυτρώση, να μεγαλώση και να κάνει καρπό.

Έτσι, θέλω να πω, γίνεται και με την αγάπη. Για να αυξηθή η αγάπη, πρέπει να την δώσης. Όποιος όμως δεν δίνει έστω και την λίγη αγάπη που έχει, είναι σαν να έχη ένα απλόχερο σπόρο, αλλά τον κρατάει και δεν τον σπέρνει. Αυτός είναι ο πονηρός δούλος που έκρυψε το τάλαντο.

Ανάλογα με την αγάπη που θα προσφέρης, θα έχης να λάβης. Αν δεν δώσης αγάπη, δεν θα λάβης αγάπη. Βλέπεις, η μάνα δίνει συνέχεια στα παιδιά της, αλλά και συνέχεια παίρνει από τα παιδιά της, και συνέχεια αυξάνει η αγάπη της. Όταν όμως ζητάμε την αγάπη των άλλων αποκλειστικά για τον εαυτό μας και θέλουμε όλοι να μας δίνουν και, όταν κάνουμε κάποιο καλό, σκεφτώμαστε την ανταπόδοση, δεν έχουμε ακριβή αλλά φθηνή αγάπη. Τότε αποξενωνόμαστε από τον Θεό και δεν λαμβάνουμε αγάπη ούτε από τον Θεό ούτε από τους ανθρώπους.

Όσοι έχουν κοσμική αγάπη μαλώνουν ποιός να αρπάξη περισσότερη αγάπη για τον εαυτό του. Όσοι όμως έχουν την πνευματική, την ακριβή, αγάπη, μαλώνουν ποιός να δώση περισσότερη αγάπη στον άλλον. Αγαπούν, χωρίς να σκέφτονται αν τους

αγαπούν ή αν δεν τους αγαπούν οι άλλοι, ούτε ζητούν από τους άλλους να τους αγαπούν. Θέλουν όλο να δίνουν και να δίνονται, χωρίς να θέλουν να τους δίνουν και να τους δίνονται. Αυτοί οι άνθρωποι αγαπιούνται απ' όλους, αλλά πιο πολύ από τον Θεό, με τον Οποίο και συγγενεύουν.

Αγάπη χωρίς αντιπαροχή! Να μην κάνουμε καλωσύνες, για να πάρουμε ευλογίες. Να καλλιεργήσουμε την αρχοντική, την ακριβή αγάπη, την οποία έχει ο Θεός, και όχι την φθηνή κοσμική αγάπη, η οποία έχει κάθε ανθρώπινη αδυναμία.

- Γέροντα, δυσκολεύομαι να δώσω την αγάπη μου εκεί που δεν θα την εκτιμήσουν.
- Δεν έχεις πραγματική αγάπη, γι' αυτό δυσκολεύεσαι. Όποιος έχει πραγματική αγάπη, δεν τον απασχολεί αν εκτιμήσουν την αγάπη του ή όχι. Την θυσία που κάνει για τον πλησίον του, επειδή την κάνει από καθαρή αγάπη, ούτε καν την θυμάται.
- Πώς μπορώ, Γέροντα, να ξεχνώ το καλό που κάνω;
- Ρίξ' το στο γιαλό... Έτσι θα το ξεχνάς. Αλλά και το κακό που σου κάνουν, κι αυτό να το ξεχνάς. Με αυτόν τον τρόπο θα συγκεντρώσης έναν πλούτο πνευματικό, χωρίς καν να το αντιληφθής.

Πηγή: (Από το βιβλίο, «Πάθη και Αρετές», Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου), [Αγάπη εν Χριστώ- agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr](http://agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr)